

**Convenția de la Tampere
privind asigurarea resurselor de telecomunicații
pentru atenuarea efectelor dezastrelor și acțiuni umanitare**

STATELE PĂRȚI LA PREZENTA CONVENȚIE, adoptată la 18 iunie 1998 și intrată în vigoare la 8 ianuarie 2003, amnată de România la Tampere la 18 iunie 1998,

recunoscând că amploarea, complexitatea, frecvența și impactul dezastrelor cresc într-un ritm dramatic, cu consecințe foarte grave în special în țările aflate în curs de dezvoltare,

reamintind că agențiile care oferă ajutor și asistență umanitară solicită resurse de telecomunicații stabile, flexibile, pentru a-și putea desfășura activitățile specifice de o importanță vitală,

și că resursele de telecomunicații joacă un rol esențial în facilitarea asigurării securității personalului de asistență umanitară, și că transmiterea de informații exacte privitoare la dezastre pe calea undelor este vitală pentru populația aflată în zonele de risc,

convinse că dislocarea resurselor de telecomunicații în mod eficient și la timp în zonele de criză și că asigurarea unor fluxuri rapide, eficiente, și exacte de informații sunt elemente esențiale în încercarea de a reduce pierderea de vieți omenești, suferința, pagubele materiale și efectele negative asupra mediului înconjurător provocate de dezastre,

fiind preocupate de impactul pe care îl au dezastrele asupra mijloacelor de comunicație și fluxurilor de informații,

cunoscând nevoile speciale ale țărilor mai puțin dezvoltate, și situate în zone geografice cu risc sporit, de asistență tehnică în scopul dezvoltării resurselor de telecomunicații necesare pentru operațiunile de atenționare a efectelor dezastrelor și acțiuni umanitare,

reafirmând acordarea de prioritate absolută sistemelor de comunicații destinate situațiilor de urgență și salvării de vieți omenești stipulată în mai mult de cincizeci de regulamente internaționale, precum și în Constituția Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor,

ținând seama de istoricul cooperării și coordonării pe plan internațional în direcția atenuării efectelor dezastrelor, precum și rolul evident pe care dislocarea și utilizarea cu promptitudine a resurselor de telecomunicații îi joacă în salvarea de vieți omenești,

și de Lucrările Conferinței Internaționale a mijloacelor de comunicație utilizate în cazul dezastrelor (Geneva, 1990), care au abordat problema rolului hoților pe care îl joacă sistemele de comunicații în cadrul acțiunilor de îndepărtare a efectelor calamităților naturale,

de apelul urgent făcut în Declarația de la Tampere privind sistemele de comunicație utilizate în cazul dezastrelor (Tampere, 1991) pentru realizarea unor sisteme de telecomunicații stabile destinate operațiunilor de atenționare a efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare specifice, și pentru realizarea unei Convenții internaționale cu privire la sistemele de comunicații destinate acestor tipuri de operațiuni care să faciliteze realizarea sistemelor respective,

de Rezoluția 44/236 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care a declarat perioada 1990-2000 Deceniul internațional al luptei împotriva dezastrelor, și Rezoluția 48/182, care face apel la o mai bună coordonare internațională privind asistența umanitară de urgență,

de importanța arătată resurselor de comunicații în Strategia și Planul de acțiune de la Yokohama pentru o lume mai sigură, adoptate la Conferința Mondială pe tema prevenirii dezastrelor (Yokohama, 1994),

de Rezoluția 7 a Conferinței Mondiale de dezvoltare a telecomunicațiilor (Buenos Aires, 1994), sancționată de Rezoluția 36 a Conferinței Plenipotențiale a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (Kyoto, 1994), care solicită guvernelor să ia toate măsurile practice care se impun pentru dislocarea rapidă și utilizarea eficientă a echipamentelor de telecomunicații necesare pentru atenuarea efectelor dezastrelor și operațiunile umanitare, prin reducerea și, acolo unde este posibil, înlăturarea barierelor legale existente și îmbunătățirea cooperării între state,

de Rezoluția 644 a Conferinței Mondiale a Radiocomunicațiilor (Geneva, 1997), care solicită guvernelor să susțină necondiționat adoptarea acestei Convenții și implementarea ei pe plan intern,

de Rezoluția 19 a Conferinței Mondiale a Dezvoltării Telecomunicațiilor (Valletta, 1998), care solicită guvernelor să continue examinarea acestei Convenții pentru luarea unei hotărâri ferme în privința susținerii adoptării ei,

de Rezoluția 51/194 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care susține inițierea unei proceduri transparente și oportune de implementare a unor acorduri eficiente cu privire la cooperarea în domeniul atenuării efectelor dezastrelor, și realizarea unui sistem global, denumit ReliefWeb, de difuzare în timp real a unor informații stabile în caz de urgență și calamități naturale,

fiind referire la concluziile Grupului de lucru în domeniul sistemelor de telecomunicații utilizate în caz de urgență, cu privire la rolul crucial al telecomunicațiilor în atenuarea efectelor dezastrelor și desfășurarea acțiunilor umanitare,

susținute de activitatea mai multor state, a unor organisme ale Națiunilor Unite, ale unor organizații guvernamentale, interguvernamentale și neguvernamentale, ale unor agenții umanitare, ale unor furnizori de echipamente și servicii de telecomunicații, ale unor organizații mass-media, universități, și organizații care își desfășoară activitatea în domeniul comunicațiilor și dezastrelor, pe linia îmbunătățirii și facilitării sistemelor de comunicații destinate utilizării în cazul unor calamități,

Subsemnata **MATHU IOANA**, traducător autorizat, cu autorizația nr. 8617 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matu

Ioana Matu

dorind să asigure accesul rapid și eficient la resursele de telecomunicații destinate atenuării efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare, și să faciliteze cooperarea internațională în scopul atenuării impactului dezastrelor, au convenit următoarele:

Articolul 1

Definiții

În cazul în care contextul în care sunt folosiți nu indică alte sensuri, termenii de mai jos vor avea următoarele sensuri pentru scopurile prezentei Convenții:

1. „Stat parte” se referă la acel stat care a aderat la prezenta Convenție.
2. „Stat parte asistent” se referă la un stat parte la prezenta Convenție care furnizează asistență în telecomunicații în conformitate cu prevederile acestui document.
3. „Stat parte solicitant” se referă la acel stat parte la prezenta Convenție care solicită asistență în domeniul telecomunicațiilor în conformitate cu prevederile acestui document.
4. „Prezenta Convenție” se referă la Convenția de la Tampere privind asigurarea resurselor de telecomunicații pentru atenuarea efectelor dezastrelor și acțiuni umanitare.
5. „Depozitarul” se referă la depozitarul prezentei Convenții, așa cum prevede Articolul 16.
6. „Dezastru” se referă la o perturbare gravă a funcționării societății, care reprezintă o amenințare serioasă, pe scară largă la adresa vieții, sănătății omenești, proprietății sau mediului înconjurător, fie ea cauzată accidental, prin acțiune umană sau a naturii, evoluând brusc sau fiind rezultatul unor procese lungi și complexe.
7. „Atenuarea efectelor dezastrelor” se referă la măsurile destinate prevenirii, atenuării impactului dezastrelor, pregătirii pentru acestea, reacției la acestea, monitorizarea și/sau atenuarea acestora.
8. „Risc pentru sănătate” se referă la izbucnirea bruscă a unei boli infecțioase, cum ar fi o epidemie sau pandemie, sau la alte evenimente care reprezintă o amenințare majoră la adresa vieții sau sănătății omenești, și care ar putea să provoace un dezastru.
9. „Risc natural” se referă la un eveniment sau proces, ca de exemplu un cutremur, incendiu, o inundație, un vânt puternic, o alunecare de teren, avalanșă, un ciclon, o tornadă, tsunami, invazie de insecte, secetă sau erupție vulcanică, care ar putea să provoace un dezastru.
10. „Organizație non-guvernamentală” se referă la orice organizație, de persoane fizice sau juridice, alta decât un Stat sau o organizație guvernamentală, interguvernamentală, care își desfășoară activitatea în domeniul atenuării efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare și/sau în cel al furnizării de resurse de telecomunicații destinate operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și celor umanitare.
11. „Entitate non-statală” se referă la orice entitate, alta decât un stat, inclusiv la cele non-guvernamentale și la Mișcarea de Cruce și de Semnă Roșie, care își desfășoară activitatea în domeniul atenuării efectelor dezastrelor și cel al acțiunilor umanitare și/sau în cel al furnizării de resurse de telecomunicații destinate operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare.
12. „Operațiuni umanitare” se referă la acele activități menite a reduce pierderile de viață omenești, a alina suferința oamenilor, a reduce pagubele materiale și/sau ecologice cauzate de un dezastru.
13. „Asistență în domeniul telecomunicațiilor” înseamnă furnizarea de resurse de telecomunicații sau alte resurse și suport menit a facilita utilizarea resurselor de telecomunicații.
14. „Resurse de telecomunicații” se referă la personal, echipament, materiale, informații, pregătire, spectru de frecvențe radio, rețele sau capacități de transmisie sau orice alte resurse necesare în domeniul telecomunicațiilor.
15. „Telecomunicații” se referă la orice transmisie, emisie, sau recepție de semne, semnale, text scris, imagini, sunete sau mesaje de orice natură, prin telegraf, radio, fibră optică sau alt sistem electromagnetic.

Articolul 2

Coordonare

1. Coordonatorul Națiunilor Unite pentru Acțiuni Umanitare de Urgență va fi coordonatorul operațional pentru această Convenție și va îndeplini responsabilitățile prevăzute în Articolele 3, 4, 6, 7, 8, și 9.
2. Coordonatorul operațional va solicita cooperarea altor agenții ale Națiunilor Unite, în special a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, pentru a obține ajutorul acestora în îndeplinirea obiectivelor prezentei Convenții și, în special, a acelor responsabilități menționate în Articolele 8 și 9, și pentru obținere de la acestea suportul tehnic pe care îl pot oferi în funcție de specificul lor.
3. Responsabilitățile coordonatorului operațional așa cum sunt prevăzute în prezenta Convenție se vor limita la activități de coordonare la nivel internațional.

Articolul 3

Prevederi Generale

1. Statele părți vor coopera între ele și cu alte entități și cu organizații interguvernamentale, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, pentru a facilita utilizarea resurselor de telecomunicații destinate acțiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și celor umanitare.
2. Utilizarea resurselor de telecomunicații se referă, dar nu se limitează, la:

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6617 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT
Ioana Matiu

- a) amplasarea echipamentului de telecomunicații terestru și sateliților pentru a anticipa, monitoriza și furniza informații despre riscul de petrecere a unor calamități naturale, despre posibilele riscuri la adresa sănătății oamenilor și dezastru.
- b) schimbul de informații despre riscuri de calamități naturale, la adresa sănătății oamenilor și dezastru între statele părți și cu alte state, alte entități și organizații interguvernamentale, și transmiterea acestor informații către public, în special comunicațiilor situate în zona de risc.
- c) furnizarea cu promptitudine de asistență în domeniul telecomunicațiilor pentru atenuarea impactului dezastrului; și
- d) instalarea și exploatarea unor resurse fiabile, flexibile de telecomunicații ce urmează a fi utilizate de organizații care se ocupă cu ajutor și asistență umanitară.

3. Pentru a facilita utilizarea acestor resurse, statele părți pot finaliza și alte acorduri și aranjamente multinaționale sau bilaterale.

4. Statele părți solicită coordonatorului operațional, ca în urma consultării cu Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, cu depozitarul și cu alte entități aparținând de Națiunile Unite precum și cu organizațiile interguvernamentale și non-guvernamentale, să depună un efort susținut, în conformitate cu prevederile acestei Convenții pentru:

- a) a alcătui cu acordul statelor părți, modele de acorduri care ar putea fi folosite pentru a pune bazele unor acorduri multinaționale sau bilaterale menite să faciliteze furnizarea de resurse de telecomunicații pentru atenuarea efectelor dezastrului și acțiuni umanitare;
- b) a pune la dispoziția statelor parte, altor entități și instituțiilor interguvernamentale modele de acorduri, bune practici în domeniul și alte informații relevante referitoare la furnizarea de resurse de telecomunicații pentru atenuarea efectelor dezastrului și acțiuni umanitare prin mijloace electronice și alte mecanisme adecvate;
- c) a realiza, manipula, și întreține procedurile de colectare și difuzare a informațiilor și sistemele necesare pentru implementarea Convenției; și
- d) a informa statele în legătură cu prevederile acestei Convenții, și a facilita și a sprijini cooperarea între statele părți în termenii prezentului document.

5. Statele părți vor coopera între ele în scopul îmbunătățirii capacității organizațiilor guvernamentale, a altor entități non-statale părți și a organizațiilor interguvernamentale de a iniția diverse mecanisme pentru pregătirea de specialitate în domeniul manipulării și exploatării echipamentelor, și cursuri de instruire în domeniul dezvoltării, design-ului și construcției de sisteme de telecomunicații pentru situații de urgență în scopul prevenirii, monitorizării dezastrului și atenuării efectelor acestora.

Articolul 4

Prevederi referitoare la asistența în domeniul telecomunicațiilor

1. Un stat parte care solicită asistență în domeniul telecomunicațiilor pentru atenuarea efectelor dezastrului și operațiuni umanitare poate solicita acest tip de asistență de la orice alt stat parte, fie în mod direct sau prin intermediul coordonatorului operațional. Dacă solicitarea se face prin intermediul coordonatorului operațional, aceasta va transmite această informație imediat tuturor celorlalte state părți corespunzătoare. Dacă solicitarea se face direct unui alt stat parte, statul care face solicitarea îi va informa în legătură cu aceasta pe coordonatorul operațional în cel mai scurt timp posibil.
2. Un stat parte care solicită asistență în domeniul telecomunicațiilor va comunica amploarea și tipul asistenței solicitate, precum și acle măsuri luate în conformitate cu prevederile Articolelor 3 și 9 ale prezentei Convenții, și, dacă este cazul orice alte informații necesare pentru determinarea măsurii în care statul parte solicitat este capabil să îndeplinească cerința.
3. Fiecare stat parte care primește o astfel de solicitare de asistență, fie în mod direct, fie prin intermediul coordonatorului operațional, va lua o hotărâre și va anunța cu promptitudine statul parte solicitant în legătură cu modul în care va acorda asistența solicitată, direct sau în alt mod, și amploarea, termenii, condițiile, restricțiile și costurile, dacă e cazul, pe care le implică tipul respectiv de asistență.
4. Fiecare stat parte care decide să furnizeze asistență în domeniul telecomunicațiilor îi va informa în cel mai scurt timp posibil pe coordonatorul operațional.
5. Nu se va acorda asistență în telecomunicații în conformitate cu prevederile prezentei Convenții fără acordul statului parte solicitant. Statul parte solicitant își va rezerva dreptul de a refuza întreaga asistență în telecomunicații oferită în conformitate cu prevederile prezentei Convenții sau o parte din aceasta, în funcție de legile în vigoare și politica internă a statului parte solicitant.
6. Statele părți recunosc dreptul statelor părți solicitante de a solicita asistență în telecomunicații direct de la alte entități sau organizații interguvernamentale, și dreptul acestor entități sau organizații interguvernamentale de a furniza asistență în telecomunicații, în conformitate cu legile după care se conduc statele părți solicitante în conformitate cu acest Articol.
7. O entitate onecare sau o organizație interguvernamentală nu poate fi „stat parte solicitant” și nu poate solicita asistență în telecomunicații în baza acestei Convenții.
8. Nici o prevedere a prezentei Convenții nu poate priva un stat parte de dreptul, în conformitate cu legile sale interne, de a conduce, controla, coordona și supraveghea asistența în telecomunicații furnizată în baza acestei Convenții între grupurile de stat proprii.

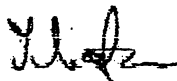
Articolul 5

Privilegiu, imunități și facilități

1. Statul parte solicitant va oferi, în măsura în care legile sale interne permit acest lucru, persoanelor, altele decât conaționali săi, organizațiilor, altele decât cele având sediul central sau fiind rezidente pe teritoriul său, care acționează în conformitate cu Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

prevederile prezentei Convenții, să furnizeze asistența în telecomunicații solicitată și despre prezența cărora statul parte a fost înștiințat și acesta o aprobă, privilegiile, imunitățile și facilitățile care sunt necesare pentru desfășurarea activității lor, și care includ, dar nu se limitează la:

- a) acordarea imunității juridice, inclusiv de ordin penal, civil și administrativ în fața autorităților juridice ale statului parte solicitant, în ceea ce privește faptele sau omisiunile legate în mod specific și direct de activitatea de furnizare a asistenței în telecomunicații;
- b) scutire de la plata taxelor, impozitelor sau altor obligații, în afară de cele care sunt incluse în prețurile bunurilor și serviciilor, în cazul desfășurării activităților specifice de asistență sau în cazul echipamentelor, materialelor și a altor bunuri proprii introduse sau cumpărate pe teritoriul statului solicitant în scopul furnizării de asistență în telecomunicații în baza prezentei Convenții, și
- c) imunitate față de punerea sub sechestru, confiscarea sau reținererea echipamentelor, materialelor sau bunurilor respective.

2. Statul parte solicitant va asigura, în funcție de posibilitățile sale, toate facilitățile și serviciile locale necesare pentru administrarea adecvată și eficientă a asistenței în telecomunicații, precum și autorizarea în cel mai scurt timp sau scutirea de la obținerea autorizațiilor, în conformitate cu legile și reglementările interne, a echipamentelor de telecomunicații aduse pe teritoriul său în baza acestei Convenții.

3. Statul parte solicitant va asigura protecția personalului, echipamentelor și materialelor aduse pe teritoriul său în baza prezentei Convenții.

4. Dreptul de proprietate asupra echipamentelor și materialelor furnizate în baza prezentei Convenții nu va fi lezat în cazul utilizării acestora conform prevederilor prezentei Convenții. Statul parte solicitant va asigura returnarea cu promptitudine a respectivelor echipamente, materiale și bunuri către statul parte care acordă asistență.

5. Statul parte solicitant nu va direcționa dislocarea sau utilizarea resurselor de telecomunicații furnizate în baza acestei Convenții spre alte scopuri care nu sunt direct legate de anticiparea, prognoza, reacția la, monitorizarea, atenuarea impactului dezastrelor sau de acțiuni umanitare în timpul și după acestea.

6. Acest articol nu prevede ca statul parte solicitant să acorde cetățenilor săi sau rezidenților permanenți, sau organizațiilor având sediul sau fiind rezidente pe teritoriul său privilegiile sau imunitățile.

7. Fără nici un prejudiciu la adresa privilegiilor și imunității în conformitate cu acest articol, toate persoanele care intră pe teritoriul unui stat parte în scopul furnizării de asistență în telecomunicații sau facilitării utilizării resurselor de telecomunicații în baza acestei Convenții, și toate organizațiile care furnizează asistență în telecomunicații sau facilitează utilizarea resurselor de telecomunicații în baza acestei Convenții, au datoria de a respecta legile și regulamentele statului parte respectiv. Astfel de persoane și organizații au de asemenea datoria de a nu se amesteca în problemele interne ale statului parte pe teritoriul cărui au intrat.

8. Nici o prevedere din acest articol nu aduce prejudicii drepturilor și obligațiilor în ceea ce privește privilegiile și imunitățile acordate persoanelor și organizațiilor care participă în mod direct sau indirect la operațiunile de acordare de asistență, în baza altor acorduri internaționale (inclusiv Convenția asupra privilegiilor și imunității Națiunilor Unite, adoptată de Adunarea Generală la 13 februarie 1946, și Convenția asupra privilegiilor și imunității agenților specializați, adoptată de Adunarea Generală la 21 noiembrie 1947) sau legislației internaționale.

Articolul 6

Încetarea asistenței

1. Statul parte solicitant sau statul parte asistent poate înceta, în orice moment, asistența în telecomunicații primită sau furnizată în baza Articolului 4 printr-o notificare scrisă. În urma unei astfel de notificări, statele părți implicate se vor consulta între ele pentru a decide asupra celei mai potrivite și rapide modalități de încetare a asistenței, ținând cont de impactul pe care acest proces l-ar putea avea asupra riscului de pierdere de vieți omenești și asupra operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrului.

2. Statele părți implicate în furnizarea sau primirea de asistență în telecomunicații în baza acestei Convenții, rămân sub incidența prevederilor prezentei Convenții după încetarea asistenței respective.

3. Orice stat parte care solicită încetarea asistenței în telecomunicații îi va notifica pe coordonatorul operațional în legătură cu o astfel de solicitare. Coordonatorul operațional va furniza toată asistența solicitată și care este necesară facilitării încetării asistenței în telecomunicații.

Articolul 7

Achitarea sau rambursarea costurilor sau onorariilor

1. Statele părți pot condiționa furnizarea de asistență în telecomunicații pentru acțiuni de atenuare a efectelor dezastrelor și acțiuni umanitare de semnarea unui acord referitor la achitarea sau rambursarea costurilor sau onorariilor, luând în considerare prevederile paragrafului 8 al prezentului Articol.

2. În cazul în care există astfel de termenii, statele părți vor comunica în scris, înainte de furnizarea asistenței în telecomunicații:

- a) solicitarea de achitare sau ramburs;
- b) suma care va trebui achitată sau rambursată sau termenii care stau la baza calculării acesteia; și

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

e) orice alți termeni, condiții sau restricții aplicabile achitării sau rambursării, incluzând, dar fără a se limita la, tipul de valută în care se va face plata sau rambursarea.

3. Prevederile paragrafelor 2 b) și 2 c) ale prezentului Articol pot fi îndeplinite prin consultarea tarifelor, taxelor și prețurilor publicate.

4. Pentru ca negocierile referitoare la acordurile de plată și rambursare să nu întârzie în mod nejustificat furnizarea de asistență în telecomunicații, coordonatorul operațional va alcătui, în urma consultărilor cu statele părți, un model de acord de plată și rambursare care ar putea reprezenta astfel baza pentru negocierea obligațiilor de plată și rambursare în baza prezentului Articol.

5. Nici unul dintre statele părți nu poate fi obligat să efectueze plăți sau rambursări ale costurilor sau onorariilor în baza acestei Convenții fără a-și fi exprimat în prealabil acordul față de condițiile impuse de un stat parte asistent în conformitate cu paragraful 2 al prezentului Articol.

6. În momentul în care este stabilit acordul cu privire la plata sau rambursarea costurilor sau onorariilor pentru furnizarea de asistență în telecomunicații în baza acestui Articol, plata sau rambursarea respectivă va fi efectuată cu promptitudine imediat ce statul parte care a furnizat asistența a prezentat solicitarea de plată sau ramburs.

7. Fondurile plătite sau rambursate de către un stat solicitant în legătură cu furnizarea de asistență în telecomunicații, vor fi putea fi transferate în afara jurisdicției statului parte solicitant și nu vor fi întârziate sau blocate.

8. În luarea unei decizii cu privire la condiționarea furnizării de asistență în telecomunicații de semnarea unui acord de plată sau rambursare a costurilor sau onorariilor respective, la suma la care se ridică aceste costuri sau onorarii, și la termenii, condițiile și restricțiile asociate plății sau rambursării lor, statele părți vor ține cont, printre alți factori relevanți, de:

- a) principiile Națiunilor Unite referitoare la asistența umanitară;
- b) natura dezastrului, riscul de calamitate naturală sau riscul pentru sănătatea oamenilor;
- c) impactul, sau potențialul impact al dezastrului;
- d) locul de origine al dezastrului;
- e) zona afectată, sau potențial afectată, de dezastru;
- f) dezastrul anterior și de probabilitatea petrecerii altor dezaastre în zona afectată respectivă;
- g) capacitatea fiecărui stat afectat de dezastru, risc de calamitate naturală, sau risc pentru sănătatea oamenilor de a se pregăti pentru, sau de a reacționa la un astfel de eveniment, și
- h) nevoile țărilor aflate în curs de dezvoltare.

9. Prevederile prezentului Articol se vor aplica și în cazul acelor situații în care asistența în telecomunicații este furnizată de o entitate non-statală sau de o organizație interguvernamentală, cu condiția ca:

- a) statul parte solicitant să fi consimțit la, și să nu fi solicitat încetarea, furnizării de asistență în telecomunicații pentru atenuarea efectelor dezastrului și acțiuni umanitare;
- b) entitatea non-statală sau organizația interguvernamentală care furnizează asistență în telecomunicații să fi notificat statul parte solicitant în legătură cu aderarea ei la prevederile prezentului Articol și la cele ale Articolului 4 și 5; și
- c) aplicarea prevederilor acestui Articol să nu vină în conflict cu orice alt acord referitor la relațiile între statul parte solicitant și entitatea non-statală sau organizația interguvernamentală care furnizează asistență în telecomunicații.

Articolul 9

Inventarul de informații referitoare la asistența în telecomunicații

1. Fiecare stat parte îl va notifica pe coordonatorul operațional în legătură cu prerogativele (prerogativele) sale:
 - a) responsabilitatea față de problemele ce apar în baza termenilor prezentei Convenții și autoritatea de a solicita, de a oferi, de a accepta și de a înceta asistența în telecomunicații; și
 - b) competența de a identifica acele resurse guvernamentale, interguvernamentale și/sau non-guvernamentale care ar putea fi obținute pentru facilitarea utilizării resurselor de telecomunicații pentru operațiuni de atenționare a efectelor dezastrului și acțiuni umanitare, inclusiv furnizarea de asistență în telecomunicații.
2. Fiecare stat parte va depune toate eforturile necesare pentru a informa cu promptitudine coordonatorul operațional în legătură cu orice schimbare în informațiile furnizate în baza acestui Articol.
3. Coordonatorul operațional poate să accepte notificații din partea unei entități non-statale sau din partea unei organizații interguvernamentale în legătură cu procedurile acestora pentru autorizarea furnizării sau încetării furnizării de asistență în telecomunicații așa cum se precizează în prezentul Articol.
4. Un stat parte, o entitate non-statală sau o organizație interguvernamentală poate, așa cum consideră de cuviință, să includă în materialul pe care îl transmite coordonatorului operațional informații despre anumite resurse de telecomunicații și despre planurile de utilizare a acestor resurse pentru a răspunde unei solicitări de asistență în telecomunicații venită din partea unui stat parte solicitant.
5. Coordonatorul operațional va păstra copii cu toate listele prerogativelor sale, și va transmite în cel mai scurt timp posibil aceste materiale statelor părți, altor state, și entităților non-statale și organizațiilor interguvernamentale corespunzătoare, cu excepția cazului în care un stat parte, o entitate non-statală sau organizație interguvernamentală a specificat anterior, în scris, solicitarea restricționării distribuției materialului său.
6. Coordonatorul operațional va trata materialul furnizat de entități non-statale și organizații interguvernamentale la fel cum procedează în cazul materialului furnizat de statele părți.

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

Articolul 9
Bariere legale

1. Statele parte vor reduce sau elimina, acolo unde este posibil și în conformitate cu legile lor interne în vigoare, barierele legale în calea utilizării resurselor de telecomunicații destinate operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare, inclusiv pe cele care restricționează furnizarea de asistență în telecomunicații.
2. Barierele legale se pot referi, dar nu se limitează, la:
 - a) reglementările care restricționează importul și exportul echipamentului de telecomunicații;
 - b) reglementări care restricționează utilizarea echipamentelor de telecomunicații sau a spectrului de frecvențe radio;
 - c) reglementări care restricționează mobilitatea personalului care lucrează cu echipamente de telecomunicații sau care sunt esențiale pentru buna funcționare a acestora;
 - d) reglementări care restricționează intrarea resurselor de telecomunicații pe teritoriul statului parte, ieșirea a acestora de pe teritoriul statului parte, precum și tranzitarea de către acestea a teritoriului statului parte respectiv;
 - e) întârzieri în administrarea acestui tip de reglementări.
3. Reducerea barierei legale poate lua, dar nu se va limita la, următoarele forme:
 - a) revizuirea reglementărilor respective;
 - b) scoaterea resurselor de telecomunicații respective de sub incidența acelor reglementări pe perioada utilizării lor în operațiuni de atenuare a efectelor dezastrelor și în acțiuni umanitare;
 - c) pre-vămuirea resurselor de telecomunicații ce vor fi utilizate în operațiuni de atenuare a efectelor dezastrelor și în acțiuni umanitare, în conformitate cu acele reglementări.
 - d) recunoașterea omologărilor și/sau licențelor străine de funcționare ale echipamentelor de telecomunicații;
 - e) verificarea în regim de urgență a resurselor de telecomunicații destinate utilizării în operațiuni de atenuare a efectelor dezastrelor și în acțiuni umanitare, în conformitate cu acele reglementări;
 - f) renunțarea temporară la acele reglementări referitoare la utilizarea resurselor de telecomunicații pentru operațiuni de atenuare a efectelor dezastrelor și în acțiuni umanitare.
4. Fiecare stat parte, la solicitarea oricărui alt stat parte, și în măsura în care legile sale interne permit, va facilita intrarea personalului, echipamentelor, materialelor și informațiilor necesare pentru funcționarea resurselor de telecomunicații destinate operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare pe teritoriul statului parte, ieșirea acestora de pe teritoriul statului parte, precum și tranzitarea de către acestea a teritoriului statului parte respectiv.
5. Fiecare stat parte îl va informa pe coordonatorul operațional și pe celelalte state părți, în mod direct sau prin intermediul coordonatorului operațional, în legătură cu:
 - a) măsurile luate în baza prezentei Convenții pentru reducerea sau eliminarea barierei legale respective;
 - b) procedurile existente, în baza prezentei Convenții, care permit statelor părți, altor state, entităților non-statale și/sau organizațiilor interguvernamentale să scoată resursele de telecomunicații destinate operațiunilor de atenuare a efectelor dezastrelor și acțiunilor umanitare de sub incidența acestui tip de reglementări, să le pre-vămuiească sau să le verifice în regim de urgență, în conformitate cu reglementările aplicabile, să accepte omologările străine sau să anuleze temporar acele reglementări care se aplică de obicei acestui tip de resurse; și
 - c) termenii, condițiile și restricțiile, dacă acestea există, asociate cu utilizarea acestor proceduri.
6. Coordonatorul operațional va pune la dispoziția statelor părți, altor state, entităților non-statale și organizațiilor internaționale în mod regulat și în regim de urgență o listă actualizată cu astfel de măsuri, amploarea lor, și termenii, condițiile și restricțiile, dacă acestea există, asociate utilizării lor.
7. Nici o prevedere a acestui articol nu va permite violarea sau abrogarea obligațiilor și responsabilităților impuse de legislația internă, legislația internațională, sau acordurile bilaterale sau multilaterale existente, inclusiv a obligațiilor și responsabilităților referitoare la controalele vamale și ale exporturilor.

Articolul 10

Raportul cu alte acorduri internaționale

Prezenta Convenție nu va afecta acele drepturi și obligații ale statelor părți care derivă din alte acorduri sau legi internaționale.

Articolul 11

Soluționarea diferendelor

1. În cazul apariției unui diferend între statele părți referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, părțile implicate se vor consulta în vederea rezolvării diferendului. Consultațiile vor începe imediat pe baza unei înștiințări scrise, înaintate de către un stat parte unui alt stat parte, în legătură cu existența unui diferend în legătură cu această Convenție. Statul parte care transmite o astfel de înștiințare în legătură cu existența unui diferend va transmite cu promptitudine depozitarului o copie a acelei înștiințări.
2. În cazul în care diferendul dintre statele părți nu poate fi soluționat într-un interval de șase (6) luni de la data transmiterii către un alt stat parte a înștiințării scrise în legătură cu existența unui diferend, statele părți implicate în diferendul respectiv pot solicita bunele oficii ale oricărui alt stat parte, stat, ale unei entități non-statale sau ale unei organizații interguvernamentale în scopul facilitării rezolvării diferendului.
3. În cazul în care nici un stat parte nu dorește să apeleze la bunele oficii ale altui stat parte, ale unui alt stat, ale unei entități non-statale sau ale unei organizații interguvernamentale, sau dacă bunele oficii ale respectivelor organisme nu au ca rezultat

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certific exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

facilitarea rezolvării diferendului într-un interval de șase (6) luni de la lansarea solicitării respective, atunci statele părți implicate pot:

- a) solicita rezolvarea diferendului prin arbitraj irevocabil;
- b) să se adreseze Curții Internaționale de Justiție în vederea soluționării diferendului, cu condiția ca ambele state părți implicate să fi acceptat jurisdicția Curții Internaționale de Justiție în privința tipului respectiv de diferend, în momentul semnării, ratificării sau aderării la prezenta Convenție.

4. În cazul în care statele părți respective implicate solicită rezolvarea diferendului prin arbitraj irevocabil și apelează la Curtea Internațională de Justiție pentru soluționare, apelul la Curtea Internațională de Justiție va avea prioritate.

5. În cazul unui diferend între un stat parte care solicită asistență în telecomunicații și o entitate non-statală sau organizație interguvernamentală având sediul sau fiind rezidentă în afara teritoriului statului parte respectiv referitor la furnizarea de asistență în telecomunicații în baza Articolului 4, solicitarea entității non-statale sau a organizației interguvernamentale poate fi adoptată în mod direct de statul parte pe teritoriul căruia entitatea non-statală sau organizația interguvernamentală are sediul sau rezidența ca pe o solicitare de la stat la stat, în baza prezentului Articol, cu condiția ca această adoptare să nu intre în conflict cu orice alt acord existent între statul parte și entitatea non-statală sau organizația interguvernamentală implicate.

6. Când se semnează, se ratifică, se acceptă, se aprobă sau se aderă la prezenta Convenție, un stat poate declara că nu se consideră obligat în nici un fel să accepte una sau ambele proceduri de soluționare a diferendelor descrise în paragraful 3 de mai sus. Celelalte state părți nu vor fi obligate să accepte una dintre procedurile de soluționare a diferendelor descrise în paragraful 3 cu privire la un stat parte pentru care o astfel de declarație este în vigoare.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare tuturor statelor care sunt membre ale Națiunilor Unite sau ale Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor la Conferința pe tema telecomunicațiilor utilizate în stări de urgență de la Tampere din 18 iunie 2003, și ulterior la sediul Națiunilor Unite, de la New York, din 22 iunie 1998 până în 21 iunie 2003.

2. Orice stat poate adera la prezenta Convenție:

- a) prin semnătură (semnătură definitivă);
- b) prin semnătură supusă ratificării, acceptării sau aprobării urmată de depunerea unui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare sau
- c) prin depunerea unui instrument de aderare.

3. Prezenta Convenție va intra în vigoare la treizeci (30) de zile după depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sau a semnăturii definitive a unui număr de treizeci (30) de state.

4. Pentru fiecare stat care semnează definitiv sau depune un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, după îndeplinirea condiției prevăzute în paragraful 3 al acestui Articol, prezenta Convenție va intra în vigoare la treizeci (30) de zile după data depunerii semnăturii definitive sau a acordului de aderare.

Articolul 13

Amendamente

1. Un stat parte poate propune amendamente la prezenta Convenție prin prezentarea acestora depozitarului, care le va distribui celorlalte state părți spre aprobare.

2. Statele părți vor notifica depozitarul în legătură cu aprobarea sau respingerea amendamentelor propuse în termen de o sută optzeci (180) de zile de la primirea lor.

3. Orice amendament aprobat de două treimi dintre statele părți va fi structurat sub forma unui Protocol deschis la depozitar tuturor statelor părți pentru semnătură.

4. Protocolul va intra în vigoare în aceeași manieră ca și prezenta Convenție. Pentru fiecare stat care semnează definitiv Protocolul sau depune un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, după îndeplinirea condițiilor de intrare în vigoare a Protocolului, acesta va intra în vigoare pentru respectivul stat la treizeci (30) de zile după data semnării definitive sau depunerii acordului de aderare.

Articolul 14

Rezerve

1. Atunci când semnează, ratifică, sau aderă definitiv la prezenta Convenție sau la orice amendament la aceasta, un stat parte poate să își exprime rezervele existente.

2. Un stat parte poate să își retragă rezervele exprimate anterior în orice moment printr-o notificare scrisă adresată depozitarului. O astfel de retragere a unei rezerve intră în vigoare imediat după notificarea depozitarului.

Articolul 15

Denunțare

1. Un stat parte poate denunța prezenta Convenție prin notificarea în scris a depozitarului.

2. Denunțarea va intra în vigoare în termen de nouăzeci (90) de zile după data depunerii notificării scrise.

3. La solicitarea statului parte denunțator, toate copile listelor cu prerogative și măsuri adoptate și proceduri existente de reducere a reglementărilor furnizate de orice stat parte care denunță prezenta Convenție vor fi scoase din uz de la data denunțării respective.

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

Articolul 16

Depozitarul

Depozitarul prezentei Convenții este Secretarul General al Națiunilor Unite.

Articolul 17

Texte autentice

Originalul prezentei Convenții, ale cărei texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt deopotrivă autentice, va fi depusă la depozitar. Doar textele autentice în limbile engleză, franceză, și spaniolă vor fi disponibile pentru semnătură la Tampere în data de 13 iunie 1998. Depozitarul va pregăti textele autentice în limbile arabă, chineză și rusă în cel mai scurt timp posibil.

Subsemnata MATIU IOANA, traducător autorizat, cu autorizația nr. 6517 eliberată de Ministerul Justiției, certifică exactitatea traducerii cu textul din actul original în limba engleză care a fost vizat de mine.

TRADUCĂTOR AUTORIZAT

Ioana Matiu

